

Novi Merkury katalog je stigao

Merkury

Otvori

[Aktualnosti \(/kategorija/aktualnosti/6/\)](#)

Žrtva pokušaja femicida 28 godina trpjela nasilje – zašto nije otišla?

[Vinco Gazdik](#) 09.09.2025.[\(/ieNews/slike/n_40668.jpg\)](#)

Femicid nije samo vijest iz crne kronike, nego tragičan kraj života žena čije su molbe za pomoć ostale nečujne. Serijal pod nazivom „Tišina nakon krika: Lica femicida u Hrvatskoj i dijaspori“ donosi pet priča i razmotrit će: svjedočanstva preživjelih, sigurnost sigurnih kuća, preporuke stručnjaka o tome kako se zaštititi i što nam je činiti? To su priče o izgubljenim životima, ali i o onima koji hodaju sa svojim ožiljcima. Uče nas da šutnja nije zaštita, nego prešutno

odobravanje. Govore o hrabrosti da se progovori i o sustavu koji mora znati slušati. Ovaj projekt želi probuditi razumijevanje, empatiju i zahtjev za promjenom. Jer kad reagiramo na vrijeme – spašavamo živote. A kad okrenemo pogled, dajemo prostor nasilju. Borba protiv femicida nije tuđa bitka. Ona pripada svima nama.

***

Prije 23 godine Slatinčanka Marica Nikl preživjela je pokušaj ubojstva. Tog jutra, došavši na njeno radno mjesto ispred pekare u središtu grada, rastrojeni suprug s tri ju je hica iz malokalibarskog pištolja oborio na tlo. Misleći da je preminula, nastavio je svoj pohod i u središtu Slatine ubio odvjetnicu koja je zastupala Maricu u brakorazvodnoj parnici. Tijekom policijske intervencije počinio je samoubojstvo.

Mučna priča odavno je poznata javnosti, no sama činjenica da tada službeno nije bila klasificirana kao pokušaj femicida, pokazuje koliko su društvo i sustav bili nedorasli tragedijama ovakve vrste. I koliko, unatoč godinama, stvari i dalje nisu bitno krenule na bolje.

Kako živi Marica danas? Što osjeća i kakva su joj sjećanja 23 godine nakon nezapamćene tragedije? Što bi promijenila da je mogla? To su bila moja pitanja dok sam, nakon duge potrage, jednog popodneva konačno saznao gdje zalazi – u mali kafić u srcu grada. Odlučio sam ga posjetiti. Odmah sutra ujutro.

U kafić kojeg Marica navodno posjećuje ulazim na stražnja vrata, preko uske, cvijećem ograđene terase. U unutarnjem dijelu, uz sam šank, stoji visok, prosjedi gospodin otmjenog, uspravnog držanja. Ispostavit će se kasnije: vlasnik kafića i vrlo važna osoba u Maričinom životu. Susretljiva konobarica telefonom je pozvala Maricu te je, nakon petnaestak minuta, naš razgovor mogao početi.

Novi Mercurij katalog je stigao

Mercurij

[Otvori](#)

Isprekidanim glasom opisuje događaj koji se zbio toga jutra. Brzo prelazi s detalja na detalj, a misli, već stoput prepričane, ponekad ne slijede kronološki redosljed. Po dolasku u bolnicu čula je kako liječnici govore da joj život visi o niti i da joj, najvjerojatnije, nema spasa. Ipak, nakon nekoliko operativnih zahvata počela se oporavljati, ali je sve naslućivalo da će samo vegetirati – tako su prenijeli i njenoj kćeri kad joj je došla u posjet. Srećom, ni to se nije dogodilo. Nakon intenzivne i teške dvomjesečne borbe za život i zdravlje, Marica se sasvim oporavila. Onaj drugi, psihički oporavak bio je – dulji i teži.

<<< Tajna Mikleuša (/tisina-mikleusa/40542/)

„Prve dvije godine nakon toga bile su mi nepodnošljive, preteške. Često sam sanjala pokojnog muža kako me progoni. Stalno sam živjela u strahu. U stvari, nikad s njim nisam imala lijep život, osim onih osam mjeseci kad je pokušao odustati od alkohola. Ali nije u tome ustrajao. Više sam noći prespavala po dvorištima i štalama nego u vlastitoj kući. Zbog njega sam zamrzila cijeli muški rod. Znam da nisu svi takvi, da ima i dobrih ljudi, ali..“

GODINE NASILJA U TIŠINI DOMA

Svakodnevno ju je vrijeđao, ponižavao, zvao pogrđnim imenima, prijetio ubojstvom, a više puta ju je iz kupaonice kad se kupala, potpuno razodjevenu, istjerao iz kupatila i kuće. Podnosila je takve torture gotovo svih 28 godina braka. Ako bi šutjela i ne uzvraćala – nije valjalo. A jednako tako bilo je i ako bi nešto rekla. Optuživao ju je da ga vara, da je žena lakog morala. Kaže da nema ni govora o njenoj prevari te da za ljubomoru nije imao razloga. Vjeruje da je uzrok tako teškom životu s njim bio – njegovo opijanje. Zašto je tako dugo ostala u odnosu koji ju je očito uništavao?

„Iz straha. Ako ikad odeš od mene – ubit ću te“, rekao joj je, kaže, nebrojeno puta. Kad bi se stvari zahuktale, pa ona rekla da to više ne može podnositi opet bi joj prijetio, slijedio i uhodio gdje god da je išla, kumio, molio, preklinjao pa bi se ona uvijek predomisli i vratila mu se. Ponajviše zbog djece. Ozbiljnim razvodom zaprijetila mu je prvi put nakon 26 godina braka. Nakon toga ista priča. Na dva – tri dana sve bi bilo dobro, a onda sve ispočetka. Kako se stvari nisu stišavale, odlučila ga je ostaviti pod svaku cijenu i zato pokrenula brakorazvodnu parnicu. On je, nažalost, svoju prijetnju da će ju ubiti, odlučio sprovesti u djelo. Na sreću – nije uspio.

Iako poznat po nasilju, njen pokojni suprug kod velikog broja Slatinčana i danas uživa simpatije. Smatraju ga iznimno vrijednim čovjekom. A da bi se potpuno promijenio kad bi došao kući. Neki od njih, pak, govore i da je bio 'čovjek kratkog fitilja'. Premda svi odreda s kojima sam o tom slučaju razgovarao osuđuju počinjeni zločin i Maricu smatraju žrtvom, jedan dio njih kaže, kako to i inače biva, da 'ni ona nije bila anđeo'. Svađe su kod njih bile česta pojava, a policija gotovo svakodnevno na njihovim vratima.

FATALNI SUSRET S ANTUNOM

Policajci s kojima sam neslužbeno razgovarao kažu kako se često događa da netko prijavi nasilje, a kad policija dođe na vrata, pozivatelj se predomisli i nije će da se išta dogodilo. Postoji, naravno, i takozvana 'blagodat nesvjedočenja' – zakonska mogućnost da žrtva nasilja zatraži pomoć, ali se, zbog straha za život ili nekih drugih okolnosti odluči odustati od te tvrdnje. Naravno, tada riskira prijavu za kazneno djelo davanja lažnog iskaza, o čemu, opet, odlučuje Sud. S druge strane, Policiju se poziva i zbog najmanje prepirke, zbog svađe oko ručka, večere, izgovorenih riječi, uvreda. Događa se i da neke žene pozovu Policiju kako 'bi njenog supruga samo upozorili' na ponašanje. Time im 'kradu' dragocjeno vrijeme i resurse.

U Maričinom slučaju nije bilo dvojbe. Više je puta policiji prijavljivala prijetnje, čak im je osobno predala muževljevu prvu pištolj. Možda je, nećemo to nikada doznati, u prosudbi policajaca o hitnosti reakcije, utjecala i činjenica da je i ona u susjedstvu slovila kao 'agresivac'.

Nakon svega što joj se dogodilo, kaže, sumještani su je poštivali, bili uvidavni prema njoj te pružili ogromnu podršku. Ipak, bilo je i pojedinaca koji su krivili nju za smrt odvjetnice koja ju je branila. Kako god, nakon svog oporavka, podnijela je tužbu protiv Države, te nakon dugogodišnje sudske trakavice, tu pravnu bitku naposljetku i dobila.

Svog bivšeg supruga Antuna upoznala je u dobi od 22 godine. Bio joj je lijep, simpatičan i zgodan, a od nje je bio stariji dvije godine. Maričina majka i brat upozoravali su je na činjenicu da se već tada opijao i pokazivao znakove nasilja. Danas kaže: 'kamo sreće da sam ih poslušala. Ništa od svega ovoga što me snašlo ne bi se dogodilo'.

Odrasla je u siromašnoj obitelji. Oca je viđala samo jednom mjesečno, jer je kao monter telefona radio u Osijeku. S dvanaest godina ostala je bez njega. S osamnaest je na tri i pol godine otišla u Njemačku te u okolici Minhena radila u tvornici radio i tv aparata. Tako je zbrinula svoje, ali i financijske potrebe svoje majke.

Prije dvije godine ostala je i bez sina. To ju je dotuklo. Povukla se u sebe, zatvorila u kuću i nigdje nije izlazila. I tu su joj pomogli dobri ljudi – najbliži prijatelji iz kafića u kojem smo upravo razgovarali. Zvali su je svakodnevno i inzistirali da im dođe, da ne ostaje kod kuće sama.

ŽIVOT S OŽILJKOM

Pod stalnim pritiskom života, kao da joj svega već nije i previše, nedavno je prevarena za povećani materijalni iznos. Počela je razmišljati o ozbiljnoj osveti. Kada sustav reagira presporo, ili, što je najgore, ako ne reagira uopće, društvo može početi razmišljati kako je nasilnikov put ispravan, čak i preporučljiv. Na sreću, svojim pravovremenim savjetom i pristupom misli joj je razbistrilo dugogodišnji prijatelj – vlasnik lokala s početka ove priče. Isti onaj 'visoki gospodin otmjenog i uspravnog držanja', koji je, uzgred budi rečeno, pomno pratio cijeli naš razgovor, a čini mi se da je to Maricu na neki način i dodatno smirivalo. Pažljivo ju je saslušao, pokazao brižnost i razumijevanje, ali i ispravio njen način razmišljanja.

Marica danas nosi vidljiv trag onoga što je proživjela prije 23 godine. Tri hica iz pištolja ostavila su ožiljak iznad njenog desnog oka – nedostatak lubanje koji je strašan podsjetnik na zlo kojem je bila izložena. Svaki put kad se pogleda u ogledalo suočava se s fizičkom manifestacijom tragedije. Ipak, ostala je normalna – svjedočanstvo nevjerovatne otpornosti ljudskog duha. Prihvatila je realnost, nastavila graditi život i odnose, oslonila se na prijatelje i zajednicu – i u svemu tome ostala čovjek. Njezina priča ostaje simbol snage, integriteta i nade – podsjetnik da svaka žrtva zaslužuje zaštitu, a svako društvo u kojem živimo ima ulogu u tome da nasilje prestane biti tiha pojava.

* Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.

** Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz navođenje autora i izvora s linkom na original.